

A polgármester budapesti utazásának eredményéről alábbi tudósításunk számol be.

(Az új kórház.)

Megirtuk mi is, hogy az ötszáz ágyas új kórház ügyében leérkezett miniszteri leirat nem engedélyezte a város részére azt az egy-millió koronás államsegélyt, amelyet a törvényhatóság az államtól kért. Ez a döntés bizonyára súlyosan érintette volna a kórház ügyét annál is inkább, mert a város jóval többet szavazott meg a közkórházra, mint amennyit ereje megengedett. Egyötöd részét a költségeknek kértük csak a kormánytól és a kérés megtagadása nagyban megnehezítette volna a kórház létesítését.

A polgármester eljárta a belügyminisztériumban ebben az ügyben is. Hosszas tárgyalásokat folytatott az államtitkárral és a tárgyalások során kiderült, hogy a döntés azért ilyen rideg, mert a betegápolási alap, amelyből a kórházat támogatták volna, kimerült. A jövő évi költségvetésben már négy millió koronával magasabb tételt állítottak be a betegápolási alaphoz és a polgármester ígéretet kapott, amely szerint *legközelebb már engedélyezi a kormány a kért államsegélyt és a nagykórház építésének nem lesz semmi akadály.*

(Szaporítják az iskolákat.)

Régi keletű már az az akció, amelynek célja, hogy Szegeden szaporítsák az iskolákat. Szükség van a harmadik gimnáziumra és második felső kereskedelmi iskolára és a város már megtette azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az iskolákat az állam állítsa föl.

A polgármester a vallás- és közoktatásügyi minisztériumban eljárta ebben a kérdésben. Sikerült ígéretet nyernie arra nézve, hogy a harmadik gimnázium fölállítására legközelebb megtörténnek az intézkedések. Az állami költségvetésben a középiskolák tételét a jövő évben három és fél millió koronával emelték és a polgármester intézkedett, hogy a kérdésben a tanács legközelebb tegye meg a szükséges lépéseket.

A második felső kereskedelmi iskola létesítésére már nem kapott kedvező ígéretet a polgármester. Ez a tény azonban nem érinti súlyosabban Szegedet, mert hiszen ugyis szó volt már arról, hogy azt az iskolát a város állítsa föl. Ebben a tekintetben a DMKE is

támogatására lesz a városnak és így alapos a remény arra, hogy jövőre a második kereskedelmi iskola kérdése is kedvező elintézésre nyer és a legközelebbi tanévben már lesz elég hely azoknak, akik tanulmányaikat kereskedelmi iskolában akarják folytatni.

(Csatornázás, építkezés.)

A belügyminisztériumban hosszasan tárgyalt a polgármester *Farkas Kálmán* miniszteri tanácsossal, aki azokat a csatornázási terveket tanulmányozza, amelyeket nemrég küldöttek föl Szegedről. A miniszteri tanácsos a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott a tervekről és megállapodott a polgármesterrel abban, hogy november első napjaiban Szegedre jön, ahol résztvesz a csatornázási nagybizottság tárgyalásain és vezetni fogja annak tárgyalásait.

A *vasutas palota* ügyében *Lázár György dr Szukováthy István* Máv igazgatóval tanácskozott. Abban állapodtak meg, hogy Szukováthy október 26-án Szegedre jön, amikor résztvesz a bizottság ülésén.

A *csorvai ut* kérdésében meggyőzte a polgármester az illetékes faktorokat arról, hogy a városhoz érkezett leirat, amely nem kedvezően intézi el a kérdést, téves. Megállapodott a polgármester a referensekkel abban, hogy kijavítják a tévedést és az erre vonatkozó leiratot a napokban visszaküldi a minisztériumba, ahol rövidesen kedvezően intézik el a kérdést.

(A fogadalmi templom.)

Schulek Frigyes műegytemi tanár, a fogadalmi templom zseniális tervezőjét is fölkereste a polgármester. Behatóan tárgyalt az agg művésszel, aki arra kérte a polgármestert, hogy mentse fel őt a kivitel kötelezettsége alól, mert hetvenhárom éves kora nem engedi meg, hogy ilyen nagy munkát elvégezzen. A polgármester megígérte Schuleknak, hogy a város tanácsa és a fogadalmi templom bizottsága előtt kedvezően teljesíti elő Schulek kérését.

Tárgyalni fog a város a kérdésben a tervező fiával, Schulek János műépítésszel, de szó va arról is, hogy szegedi műépítésszt kérjenek föl a kivitelre. Mindenesetre ebben a kérdésben a napokban érkekezlet lesz.

(A szobrok.)

Lázár György dr járt Budapesten *Strobl* és *Vastagh* szobrászok műtermeiben is. Strobl

Alajos tudvalevően a Széchenyi-szobrot készíti el és a szobor munkáját már be is fejezte. A talapzat azonban még nem készült el.

Vastagh György teljesen befejezte már a Rákóczi-szobrot. Arra kéri most a mester a várost, engedje meg, hogy remekművét a november hó elsején megnyíló budapesti művészeti kiállításon bemutassa.

Előreláthatólag mind a két szobor ünnepléses leleplezése a jövő tavasszal lesz.

A parlamenti helyzet.

— *Khuen a király előtt.* — *Támadás a hármasszövetség ellen.* — *A béketárgyalások.* — *Mit akar az ellenzék?* — *Mire hajlandó a kormány?* —

(Saját tudósítónktól.) A legellentétesebb hírek érkeznek a politikáról. Bizonyos idegesség, feltűnő türelmetlenség érkezik egyfelől, másrészt igen sokan pesszimiztikusan ítélik meg a parlamenti helyzetet. A hírek között figyelmet érdemel, hogy *Khuen-Héderváry Károly* minisztereinek szombaton éjjel Bécsbe utazott és vasárnap külön kihallgatáson jelenik meg a király előtt.

Az olasz-török háború napról-napra jobban foglalkoztatja a külpolitikai diplomáciát, nemcsak a monarchiában, de különösen Németországban. Két hír érdemel figyelmet. Az egyik, mely szerint *Ahrenthal* külügyminiszter állása az olasz-török harc s a Balkán készüldése miatt megingott volna. Komoly formában terjesztik ezt budapesti és bécsi körökben, — jeléül, hogy sokan szeretnének kavardást keverni a külügyminiszter higgadt állásfoglalása miatt.

A másik hír sokkal komolyabb és nagyobb jelentőségű. Ugyanis a *Berliner Tageblatt* ma óriás feltűnést keltő cikket közöl, amelyet a lap külön oldalról kapott s amely a *hármasszövetség mielőbbi fölbontását követeli.*

A cikk elmondja, hogy az *Olaszországgal* való szövetség a hármasszövetség másik két hatalmára a legkisebb haszonnal sem járt, sőt annak révén Ausztriát és Magyaror-

met! Száraz ugy-e? Na hát! (Emberfölköt erővel elgyőzve fájalmát, tréfásan.) Csak sós vizet ne! Egy meszely jó bort inkább! (Nevet.) De mondd csak, hogy is lesz az majd akkor, ha te, meg a Veréb utánam jöttök?! Tyhü! Mekkora legény lesz a Veréb akkorára! Tán már szakáll is lesz. Vagy inkább csak amolyan pöhölytoll ütögeti majd magát a képén, mert hiszen csak verébfióka . . . ! És te . . . ! Öreg, öreg néni lesz! Mint a tyukanyó. Ráncos képű öregasszony! Tán nem is kellesz majd nekem! Más asszonyom lesz. Fiatal, hozzám való . . . (Melegen.) Na hát nem kell félni! Csak ágak egy kicsit, megvárlak én téged, ne félj! Ha olyan öreg leszel is, mind a nagyanyám! Kellesz te mindig, amikor jössz. Csak gyere!

Rottné: (Nevetve.) Óh te bolondos ember! Ki kell, hogy nevesselek! Be ostoba vagy! Hát azt hiszed, te fiatal maradsz az idegenben?

Rott Kristóf: (Derűsen.) Na csak hogy nevesz! Ez helyes! Így én is könnyebben veszem. (A talicskához lép és kezével próbálgatja, hogy jól ki van-e párnázva.) Na, ide még egy párna elkélne! Hozz is ki még egyet asszony! Ne rázza meg nagyon az öreget az ut . . . Nincs még lejárva az új kavicsolás!

Rottné: Mindjárt! (El a házba.)

Rott Kristóf: (Fölveszi a padról a fejszét, kiveszi a másik kerékszöveget és megkeni a tengelyt.)

Engl: (A hátán tarisznyva. Jobbról jön. A bal vállán egy fiatal körtefa-csemetét hoz. Kezében ásó.) Jó reggelt! . . . (Leteszi az ásót

és körülnéz, láthatólag helyet keres a csemetének.) . . . Na indultok?

Rott Kristóf: (Kurtán.) Igen.

Engl: (Ásni kezd.)

Rott Kristóf: Hát te mit csinálsz?

Engl: Hát mit csinálnék? Sz' látod! Ások.

Rott Kristóf: De azzal a körte-csemetével?

Engl: Hát azért! Ások! (Leveti a kabátját.) Elültetem ide a házam elé! Na . . . ! Bajod van vele?

Rott Kristóf: Nem. Nincs nekem!

Engl: Azért mondom! Ennek a Matyi gyerekkel kell felnőnie!

Rott Kristóf: Hát meggyűtt már a Matyi gyerek?

Engl: (Nyugodtan tovább ás. Szárazon.) Má' ugy! Félig-meddig! Nehezen megy tudod a dolog egy kicsit, mert az a kölyök nem úgy csinálja, mint más közönséges gyerek! mondja is a feleség, hogy alighanem világyüllő lesz belőle . . . (Tovább ás.)

Rottné: (A házból jön, egy párnát hoz, amelyet a taligán helvez el.) Azt mondja az apád, hogy jól megnézd azt a tengelyt, meg a kerekeket, nehogy valami törjön . . . ! Azt mondja, hogy nem akar az utban meghalni, hogy úgy kaparják el, mint egy kutyát . . . !

Rott Kristóf: (A kerékszöveget helyére üti a fejszével.) Má', hogy a csudába törne! A vasalás is új, a tengely is . . . Hiszen csak a múlt hónapban volt a kovácsnál a kordély!

Rottné: (Észreveszi az Engl pepecselését. Érdesen.) Hát te mit csinálsz itt?! Na ugy látom, neked se valami nagyon megy a szivedre a más ember baja! Különben vártál vol-

na a dologgal még egy kicsit . . . Legalább addig, míg itt hagyjuk a házat!

Engl: (Közömbösen.) Na persze! Időt pocskólni!

(A távolból közeledő dobpergés hallatszik.)

Rott Kristóf: (A hangja hirtelen, szinte bénultan abba hagyja a munkát és kezében a fejszével, szobormereven áll a szín közepén. Rottné szintén.)

Engl: (Egészen érzéktelen közömbösséggel tovább dolgozik. Szinte tudomással sem bír a körülötte levő szenvedésről.)

Dobos: (Balról jön, dobját brutális erővel pörgetve. A színre érve abbahagyja a dobolást.) Takarodás! Hamis hitben talált emberek és asszonyok ki az országból! A gyerekek itt maradnak! (Ujra megpörgeti a dobát és jobbra eltávozik. A szín mögött egyre távolabban hallatszik a dobolás és hallani lehet még egyszer a kikiáltást.)

Rottné: (Megrendült hallgatás után, rikoltó kétségbeeséssel.) Itt van már! . . . Ez a véres, rettenetes óra!

Rott Kristóf: (Fölviharzó, rettenetes fájalmában fölragadja a fejszét és iszonyu erővel belevágja a cseresznyefa tövébe.) A vándormadár fészket talál itt: . . . A fecske visszatérhet . . . (Összetörtén a padra roskad.)

Sandperger: (Az izgalomtól szinte öröngve rohan a színre balról és átfut a dobos után kiáltva.) Verd dobos, verd! (Addig rikoltozik, amíg az erek kidagadnak a torkán.) Verd! Verd! Verd! (Kimerülten roskad le a kut mellett egy köre.)